
ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2018)0498

Военна мобилност

Резолюция на Европейския парламент от 11 декември 2018 г. относно военната мобилност (2018/2156(INI))

Европейски парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид документа, озаглавен „Обща визия, общи действия: по-силна Европа — Глобална стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз“, който беше представен от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (заместник-председател/върховен представител) на 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 20 декември 2013 г., 26 юни 2015 г., 15 декември 2016 г., 9 март 2017 г., 22 юни 2017 г., 20 ноември 2017 г., 14 декември 2017 г. и 28 юни 2018 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 13 ноември 2017 г. и 25 юни 2018 г. относно сигурността и отбраната в контекста на глобалната стратегия на ЕС,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 7 юни 2017 г., озаглавено „Документ за размисъл относно бъдещето на европейската отбрана“ (COM(2017)0315),
- като взе предвид съвместното съобщение от 10 ноември 2017 г. на Комисията и на заместник-председателя/върховен представител относно подобряването на военната мобилност в Европейския съюз (JOIN(2017)0041),
- като взе предвид съвместното съобщение от 28 март 2018 г. на Комисията и на заместник-председателя/върховен представител относно план за действие за военната мобилност (JOIN(2018)0005),
- като взе предвид Решение (ОВППС) 2017/2315 на Съвета от 11 декември 2017 г. за установяване на постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) и определяне

- на списъка на участващите държави членки¹,
- като взе предвид препоръката на Съвета от 6 март 2018 г. относно пътна карта за осъществяване на ПСС²,
  - като взе предвид Решение (ОВППС) 2018/340 на Съвета от 6 март 2018 г. за установяване на списък на проекти, които да бъдат разработени в рамките на постоянното структурирано сътрудничество³,
  - като взе предвид съвместните декларации на председателите на Европейския съвет и Европейската комисия и на генералния секретар на НАТО от 8 юли 2016 г. и 10 юли 2018 г., общите набори от предложения за изпълнението на съвместните декларации, одобрени от Съвета на ЕС и Съвета на НАТО на 6 декември 2016 г. и 5 декември 2017 г., както и докладите за напредъка относно тяхното изпълнение от 14 юни и 5 декември 2017 г. и 6 юни 2018 г., включително съответните заключения на Съвета,
  - като взе предвид заключенията на Съвета от 5 декември 2017 г. и 25 юни 2018 г. относно изпълнението на съвместните декларации,
  - като взе предвид Брюкселската декларация относно трансатлантическата сигурност и солидарност и декларацията от срещата на върха на НАТО в Брюксел, датиращи и двете от 11 юли 2018 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2016 г. относно Европейския съюз за отбрана⁴ и своята резолюция от 13 юни 2018 г. относно отношенията между ЕС и НАТО⁵,
  - като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана⁶,
  - като взе предвид член 52 от своя Правилник за дейността,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по транспорт и туризъм (A8-0372/2018),
- A. като има предвид, че основните ценности, на които се основава ЕС — демокрацията, зачитането на правата на човека и принципите на правовата държава, както и основаната на правила международна система и европейското единство, все по-често са поставяни на изпитание в настоящата епоха на геополитически сътресения и разграждане на стратегическата среда;
- Б. като има предвид, че надеждното възпиране и планирането на реагирането при кризи и на отбраната на континентална Европа зависят от способността за бързо и ефикасно разполагане на сили, включително на външни съюзнически сили;

---

¹ ОВ L 331, 14.12.2017 г., стр. 57.

² ОВ С 88, 8.3.2018 г., стр. 1.

³ ОВ L 65, 8.3.2018 г., стр. 24.

⁴ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 18.

⁵ Приети текстове, P8_TA(2018)0257.

⁶ Приети текстове, P8_TA(2017)0492.

- В. като има предвид, че в резултат на „дивидента от мира“ след 1989 г. се наблюдава постепенно свиване на нуждите на отбраната от гледна точка на инфраструктурата и мобилността на въоръжените сили в цяла Европа;
- Г. като има предвид, че ЕС, сътрудничейки си пълноценно с НАТО, се стреми да бъде гарант на сигурността в световен мащаб, който допринася за мира и стабилността както в Съюза, така и извън него, и който гарантира сигурността на своите граждани и територия чрез уникален и широк набор от политики и инструменти, които са на негово разположение с оглед на осъществяването на тези амбиции;
- Д. като има предвид, че в съответствие с целите на глобалната стратегия ЕС поема по-голяма отговорност за собствената си сигурност и отбрана, както и по-активна роля на партньор с оглед на международния мир и международната сигурност, по-специално в съседните региони, но и отвъд тях, и увеличава своята стратегическа независимост въз основа на изпълнението на общата външна политика и политика на сигурност;
- Е. като има предвид, че ЕС трябва да изгради собствената си стратегическа автономия чрез ефикасна външна политика и политика на сигурност, за да се поддържа мирът, да се предотвратяват конфликтите и да се укрепва международната сигурност, като същевременно се гарантира сигурността на неговите граждани и на хората, участващи в мисиите по линия на ОПСО, с цел да се защитават интересите му и да се опазват неговите основополагащи ценности, като в същото време се допринася за ефективното многостранно сътрудничество;
- Ж. като има предвид, че ЕС трябва да бъде в състояние да взема решения и да предприема действия, без да зависи от капацитета на трети страни, за да изгради собствената си устойчивост и да консолидира своята стратегическа автономия в сферата на отбраната, борбата с тероризма и киберсигурността;
- З. като има предвид, че стандартизацията и оперативната съвместимост на равнището на инфраструктурата и снабдяването са основни предпоставки за постигането на стратегическа автономия и ефикасна военна мобилност и за осъществяването на Съюза за отбрана;
- И. като има предвид, че ефективната военна мобилност може да бъде постигната единствено въз основа на пълноценното участие и пълната ангажираност на всички държави членки в пълно сътрудничество с НАТО, като се вземат под внимание наличните ресурси и потребностите и регионалните особености на всяка държава членка, и единствено по начин, който е в съответствие със съответните инициативи на равнището на ЕС с цел изграждане на ефикасна европейска инфраструктура за нуждите на сигурността посредством съгласувани и допълващи се проекти;
- Й. като има предвид, че военната мобилност е стратегическо и оперативно средство за подпомагане на военната дейност, повишаване на стратегическата автономия на Съюза и улесняване на разполагането, повторното разполагане и подкрепата на силите на държавите членки, с цел осъществяване на военните амбиции на ЕС;
- К. като има предвид, че ЕС е изправен пред хибридни и многопосочни

предизвикателства, идващи по-специално от Далечния север, от Изток, от Балканите и от Южния/Средиземноморския регион; като има предвид, че по-бързото и по-гладко разгръщане на активите и товарите по тези оси (север — юг, запад — изток) може да бъде от решаващо значение за реагирането по надежден начин;

- Л. като има предвид, че на срещата на върха на НАТО във Варшава през 2016 г. съюзническите лидери се договориха да укрепят позицията на Алианса относно възпирането и отбраната и повишиха готовността на силите за реагиране, като с оглед на изпълнението на тези цели поставиха началото на „засиленото присъствие на предна линия“ и „адаптираното присъствие на предна линия“;
- М. като има предвид, че военната мобилност е конкретна дейност, която се стреми да отговори на специфичните потребности на ЕС по отношение на сигурността и отбраната и която е част от ОПСО; като има предвид, че колективната сигурност и отбрана на държавите — членки на ЕС, както и тяхната способност да се намесват при кризи в чужбина, като цяло зависят от способността за свободно и бързо придвижване на съюзнически войски и граждански персонал за управление на кризи, материали и оборудване между териториите на отделните държави членки и извън границите на ЕС; като има предвид, че 22 държави — членки на ЕС, са също така съюзници на НАТО и са се ангажирали с колективната отбрана, като притежават само един набор от въоръжени сили и транспортна инфраструктура; като има предвид, че планираните инвестиции в транспортната инфраструктура изискват по-голямо хармонизиране с нуждите на сигурността и отбраната;
- Н. като има предвид, че значителен брой пречки физически, правни и регулаторни — често затрудняват придвижването и налагат значителни забавяния, като по този начин се застрашава целта на това придвижване, особено в кризисни ситуации; като има предвид, че ученията на европейските войски под егидата на НАТО през последните години показваха, че подходящата транспортна инфраструктура е от огромно значение за успешното постигане на военните цели;
- О. като има предвид, че ЕС разполага с надеждни политики и инструменти, за да помага на държавите членки да покриват своите потребности от военна мобилност и да изпълняват своите международни ангажименти;
- П. като има предвид, че на 28 март 2018 г. Комисията и заместник-председателят/върховен представител публикуваха план за действие за военна мобилност, който съдържа график за стъпките, които трябва да бъдат предприети от ЕС и неговите държави членки; като има предвид, че изпълнението започна с установяване на общи военни изисквания за военна мобилност в рамките на ЕС и извън него и с представяне на предложение за финансиране на военната мобилност чрез Механизма за свързване на Европа в следващата МФР, като се предостави възможност за финансиране на изпълнението на проекти, свързани с двойната употреба (за граждански и военни цели) на транспортната инфраструктура;
- Р. като има предвид, че в заключенията на Съвета от 25 юни 2018 г. се отправя призив към държавите членки да вземат мерки на национално равнище за повишаване на ефективността на военната мобилност и да опростят съответните

правила и процедури в съответствие с плана за действие и военните изисквания относно военната мобилност в рамките на Съюза и извън него, както и в съответствие с националното законодателство на държавите членки, възможно най-скоро и най-късно през 2024 г.;

- С. като има предвид, че е стартиран проект за военна мобилност в рамките на постоянното структурирано сътрудничество с цел допълване на дейностите на Комисията и заместник-председателя/върховен представител; като има предвид, че тези усилия следва да бъдат допълнени от един допълнителен проект в рамките на постоянното структурирано сътрудничество за изграждане на мрежа от логистични центрове в Европа и за подпомагане на операциите; като има предвид, че създаването на необходимите условия за двойна употреба на инфраструктурата е от първостепенно значение за посрещането на тези логистични нужди; като има предвид, че държавите членки са поели също така ангажименти във връзка с военната мобилност като част от по-обвързващите ангажименти съгласно Протокола относно постоянното структурирано сътрудничество; като има предвид, че проектите по линия на постоянното структурирано сътрудничество следва да се разработват в сътрудничество с НАТО; като има предвид, че е необходимо да се разработи проект в рамките на постоянното структурирано сътрудничество във връзка с мобилността с оглед на военните задачи, посочени в член 43, параграф 1 от ДЕС, и особено с оглед на въздушните и морските транспортни операции;
- Т. като има предвид, че Механизмът за свързване на Европа е една обща, централно управлявана програма за финансиране, предназначена да насърчава развитието на високоефективни, устойчиви взаимосвързани трансевропейски мрежи (TEN) в областта на транспорта, енергетиката и цифровите услуги, в които усилията са насочени към улесняването на трансграничните връзки и премахването на участъците с недостатъчен капацитет и които предлагат ясна добавена стойност на ЕС, тъй като улесняват транснационалното сътрудничество и транснационалната координация; като има предвид, че в проекта на МФР за периода 2021—2027 г. в бюджетния ред за транспортния сектор в рамките на Механизма за свързване на Европа се предвижда нов пакет, предназначен за военната мобилност; като има предвид, че е особено желателно да се запази и увеличи допълнително ефикасността на Механизма за свързване на Европа;
- У. като има предвид, че Европейската агенция по отбрана осъществява няколко проекта в областта на военната мобилност, дипломатическите разрешения и интермодалните транспортни възли в ЕС и изпълнява наскоро създадените ad hoc програми във връзка с процедурите за разрешение на трансграничното движение и с хармонизирането на военните изисквания, свързани с митниците; като има предвид, че дейностите на Европейската агенция по отбрана и на Комисията трябва да бъдат координирани по ясен и последователен начин, за да се помогне на държавите членки да завършат някои аспекти на плана за действие; като има предвид, че военните потребности, приоритети и изисквания на държавите членки трябва да бъдат взети предвид чрез процес на консултации;
- Ф. като има предвид, че неотдавна в общия набор от предложения за изпълнение на съвместната декларация военната мобилност беше определена като приоритетна област за сътрудничество между ЕС и НАТО и че в новата съвместна декларация и в Брюкселската декларация относно трансатлантическата сигурност и

солидарност беше потвърдено, че тя е приоритет; като има предвид, че НАТО предаде на ЕС своите стандарти, свързани с военната мобилност, включително общите параметри на НАТО за транспортната инфраструктура;

- X. като има предвид, че НАТО също съсредоточава вниманието си върху подобряването на собствените си логистични способности чрез плана за допълнително упълномощаване на върховния командващ на обединените сили в Европа в неговата област на компетентност, по-специално чрез адаптиране на законодателството и процедурите, усъвършенстване на командването и контрола, увеличаване на транспортния капацитет и модернизиране на инфраструктурата; отбелязва в този контекст създаването на две нови военни части — обединените сили в Норфолк и съвместната командна структура за тилово осигуряване и логистика в Улм;
- Ц. като има предвид, че от 2019 г. нататък три от четирите рамкови нации, които участват в засиленото присъствие на предна линия на НАТО на източния фланг, ще бъдат държави извън ЕС; като има предвид, че постоянното присъствие на континента и превозът на подкрепления от САЩ, Канада и Обединеното кралство са от решаващо значение за сигурността на Европа;
- Ч. като има предвид, че засиленото предварително разполагане на военни логистични товари, включително боеприпаси и гориво, ще спомогне да се облекчат някои затруднения при мобилността;
- Ш. като има предвид, че независимо от всички тези институционални мерки основните подобрения в капацитета за военна мобилност ще трябва да се извършат от държавите — членки на ЕС, които трябва да адаптират своята национална инфраструктура и регулаторна среда; като има предвид, че това ще изисква да се приложи подход, който да обхваща всички нива на управление, с оглед на широкия кръг от въпроси, които трябва да бъдат решени; като има предвид, че тези общи усилия трябва да се полагат при пълно зачитане на националните процедури за вземане на решения и конституционните изисквания на държавите – членки на ЕС, като се вземат предвид и изискванията за военна мобилност, установени в рамките на сътрудничеството между ЕС и НАТО;
- Щ. като има предвид, че от плана за действие относно военната мобилност и от пилотния анализ, извършен по инициатива на естонското председателство през 2017 г. за държавите от коридора на Северно и Балтийско море на трансевропейската транспортна мрежа, стана ясно, че максимално допустимата височина и допустимото натоварване на много пътни мостове не са достатъчни за военните превозни средства и че товароносимостта на железопътните линии за придвижване на извънгабаритно военно оборудване е недостатъчна;
- 1. подчертава, че военната мобилност е основен стратегически инструмент, който предоставя възможност на ЕС да преследва ефективно своите интереси в областта на сигурността и отбраната по начин, който допълва дейността на други организации, например НАТО, и че тя не следва да се ограничава само до отстраняването на физическите, правните и инфраструктурните пречки; подчертава необходимостта от подобряване на военната мобилност с оглед на способността на НАТО за бързо изпращане на подкрепления, което ще подобри нашата колективна сигурност и потенциално ще увеличи приноса на ЕС за

международната сигурност и стабилност; посреща със задоволство факта, че напоследък всички заинтересовани страни отделят значително внимание на военната мобилност; отбелязва, че тя повишава готовността и отбранителните способности на Европа с оглед на потенциалните противници и кризисни ситуации, като същевременно спомага за постигане на равнището на амбицията на ЕС в рамките на политиката за отбрана и сигурност, включително по отношение на политическата, оперативната и промишлената стратегическа независимост;

2. подчертава, че планът за действие относно военната мобилност в Съюза е част от общата цел за подобряване на мобилността в ЕС и същевременно за реагиране на предизвикателствата във връзка с логистиката и мобилността, открити в ОПСО; счита, че за целта е изключително важно да се хармонизират трансграничните стандарти и митническите регулаторни норми, както и административните и законодателните процедури; подчертава, че ролята на съвместните предприятия на ЕС е изключително важна за хармонизирането на административните и законодателните процедури във връзка както с Механизма за свързване на Европа, така и с плана за действие относно военната мобилност; изразява надеждата си, че мобилността с двойно предназначение ще допринесе положително за развитието на Механизма за свързване на Европа, както по отношение на бюджета, така и във връзка с новите и бъдещите потребности;
3. подчертава, че по-нататъшното осъществяване на Европейския съюз за отбрана и укрепването на стратегическата автономия и способността за устояване на бедствия не следва да водят до повишаване на напрежението в отношенията на ЕС със стратегически важни регионални участници;
4. подчертава, че постигането на военна мобилност в Европа е задача, която произтича най-вече от поетия ангажимент и изразената политическа воля на държавите членки, и че ЕС следва да оказва принос, като насочва процеса чрез създаването на рамка за изискванията, осигурява финансиране, изготвя протоколи с цел улесняване на ефикасното придвижване на техническото оборудване и човешките ресурси, насърчава сътрудничеството и предоставя форуми за обмен на най-добри практики, информация и опит с участието на граждански и военни органи; подчертава, че ефективната военна мобилност ще бъде от полза за всички държави членки, като подобри тяхната свързаност както във военната, така и в гражданската сфера; подчертава, че трябва да се съблюдават националните процедури за вземане на решения и конституционната роля на всички държави членки;
5. подчертава, че е важно да се насърчи междусекторното сътрудничество (полезни взаимодействия) между държавите членки с цел развитие на ефективна, оперативно съвместима, сигурна, мултимодална, интелигентна и устойчива мобилност с двойно предназначение, която да отговори на новите предизвикателства, свързани с цифровизацията на транспорта (автомобилостроене и свързаност) и надеждното изпълнение на задълженията и отговорностите в сферата на логистиката с двойно предназначение (за граждански и отбранителни цели) на ЕС, като се има предвид ролята му на глобален фактор;
6. изказва силната си подкрепа за призива на Съвета към държавите членки да разработят национални планове за военна мобилност до края на 2019 г. и да

подходят към тяхното изпълнение като към водещ приоритет; посреща със задоволство другите мерки, съгласувани от Съвета в неговите заключения в контекста на глобалната стратегия на ЕС от 25 юни 2018 г., и настоятелно призовава държавите членки да спазят крайните срокове, определени в тях; подчертава, че успешните усилия за насърчаване на военната мобилност ще дадат възможност на държавите членки да планират ефикасно своите действия в областта на отбраната както на национално, така и на колективно европейско равнище, и да участват ефективно в съвместни учения, обучения, мисии и операции по линия на ОПСО;

7. подчертава значението на мобилността при кризи, т.е. необходимостта от бързина и ефективност при разполагането на активи за мисии и операции, за да се гарантира, че ЕС поддържа позицията си на надежден световен гарант на сигурността и участник в областта на мира и е в състояние да се справя ефективно с природни бедствия и хуманитарни кризи, както и с военните задачи по член 43, параграф 1 от ДЕС, илюстрирани от примерните сценарии, и да прилага клаузите за взаимопомощ и солидарност;
8. счита, че една ефикасна политика за военна мобилност ще укрепи мисиите на ЕС в рамките на ОПСО, като се има предвид тяхното международно измерение и целта им да опазват мира, чрез увеличаване на полезното взаимодействие между нуждите на отбраната и ще укрепи способността на ЕС да реагира при извънредни ситуации, както и че повишената военна мобилност ще улесни хуманитарните мисии и действията в отговор на природни бедствия в ЕС; отбелязва, че мисиите в областта на колективната отбрана и националните или европейските мисии и операции за управление на кризи ще извлекат най-голяма полза от увеличената военна мобилност на и извън територията на ЕС; подчертава в този контекст, че напредъкът в тази област ще помогне на държавите — членки на ЕС, които членуват и в НАТО, да изпълнят своите ангажименти по член 5; подчертава специалната роля на неутралните държави членки; при все това отчита, че съгласно член 42, параграф 7 от ДЕС държавите — членки на ЕС, имат също така недвусмисленото задължение да окажат помощ и съдействие с всички средства, с които разполагат, ако държава членка стане обект на въоръжено нападение на своята територия, като това задължение е съвместимо с ангажиментите, поети в рамките на НАТО;
9. отчита, че е важно да се извърши цялостен анализ относно това кои части от ЕС или кои държави членки се нуждаят повече от инвестиции във военна мобилност и са изложени в по-голяма степен на риск от външни заплахи за сигурността;
10. отчита сложния характер на това предизвикателство, което включва, наред с други аспекти, въпросите, свързани с изграждането на инфраструктура, общите стандарти, разпоредбите в областта на транспорта, митниците, данъците и разрешенията за движение, както и всички нива на управление — от общинските администрации до международните организации; във връзка с това призовава за създаване на рамки за обединяване на военните и цивилните участници на всички равнища, включително от страна на НАТО и партньорите на НАТО, с цел обсъждане на съответните въпроси, като по този начин се осигурява добавена стойност и ефективна координация и изпълнение, и посочва, че за да се постигнат оптимални резултати, държавите членки трябва да инвестират в съвместно обучение на административния и институционалния персонал; приветства поетия

от Комисията ангажимент да проучи до края на 2018 г. вариантите за стандартизиране и опростяване на митническите формалности; подчертава, че институционалното сътрудничество между държавите членки и съответните организации и агенции е от основно значение за постигането на хармонизация на законодателството на ЕС; подчертава, че следва да се осъществяват специална координация и обмен на опит в случай на двойна употреба на инфраструктура за опасни стоки, за да се предотврати рискът от инциденти, като същевременно се постигне максимална безопасност в рамките на цялата мрежа;

11. отбелязва, че наличният подвижен състав, особено железопътните платформи, за придвижването на тежко оборудване и превозни средства в кратки срокове е намалял значително;
12. отчита, че функционирането в една толкова сложна среда се характеризира с редица трудности по отношение на дублирането и координацията, както и на съответните разходи, които биха могли да застрашат из основи цялостния проект, ако не се управляват по подходящ начин; отчита, че в ЕС вече са били реализирани проекти в сектора на транспорта въз основа на сътрудничество в двете посоки, например проектът „Единно европейско небе“; призовава държавите членки и Комисията да осигурят по-ефективна рамка за сътрудничество; подчертава, че с оглед на изпълнението на проектите за военна мобилност ще бъде необходимо да се задълбочи сътрудничеството между държавите членки и да се насърчи сътрудничеството между гражданската и военната сфера; подчертава необходимостта от координиране с проектите за военна мобилност, изготвени в рамките на постоянното структурирано сътрудничество, както и с проектите, осъществявани в контекста на Европейския фонд за отбрана;
13. съответно подчертава, че разбирането на общата стратегическа цел, разработването на общ план и сътрудничеството между държавите членки са от изключително значение за успеха; изтъква, че последователността във военното планиране е задължително условие за ефективната стратегическа автономия въз основа на стандартизацията и оперативната съвместимост на оборудването и въоръжението, както и на стратегическата доктрина и процесите на командване и контрол; в този контекст посреща със задоволство плана за действие за военната мобилност, в който се очертават конкретни стъпки за различните институционални участници и държавите — членки на ЕС, и в който се признава стратегическата роля на трансевропейската транспортна мрежа; посреща със задоволство ангажиментите, поети от държавите членки;
14. изразява съжаление, че в плана за действие основно се описва подход „отдолу нагоре“ с ограничена стратегическа визия за конкретните цели на отбраната, които ЕС се стреми да постигне чрез различните дейности, описани в плана за действие; във връзка с това изразява съжаление, че все още не е изготвена бяла книга на ЕС за отбраната, която би могла да предостави тази обща целенасоченост; въпреки това счита, че настоящият подход има значителни предимства и ще отстоява интересите на всички държави – членки на ЕС, независимо дали са неутрални или не, в ролята им на съюзници от НАТО;
15. подчертава, че амбициозният график в плана за действие трябва да бъде спазван както от институциите на ЕС, така и от държавите членки, за да се гарантира, че

настоящите пропуски в мобилността ще бъдат запълнени възможно най-скоро, както и че ще бъде реализирана степента на амбициозност на политиката в областта на отбраната и сигурността; приветства призивите в плана за действие за подобряване на военната мобилност, като се вземат под внимание хибридните заплахи, особено за транспортната и критичната инфраструктура, и за подобряване на устойчивостта на транспортната инфраструктура на хибридни заплахи;

16. отбелязва напредъка, постигнат при разработването на военни изисквания за военна мобилност в рамките на ЕС и извън него, по-специално за инфраструктурата с двойно предназначение, и приветства активното участие на държавите членки на всички етапи от процеса, водещата роля на Нидерландия по отношение на проекта в рамките на постоянното структурирано сътрудничество, както и приноса на НАТО;
17. посреща със задоволство предложението на Комисията за използване на Механизма за свързване на Европа и значителните средства, предвидени за проектите за военна мобилност с двойно предназначение, с цел да се гарантира, че инфраструктурата е приспособена към потребностите, свързани с военната мобилност; счита, че двойната употреба на инфраструктурата е важна предпоставка, за да може гражданската транспортна мрежа да извлече ползи от плана за действие и от пакета за военната мобилност; счита, че изпълнението на плана за действие е възможност да се създадат нужните условия, за да може гражданската транспортна мрежа да се възползва от повишения капацитет на мрежата, и да се стимулират мултимодалните връзки; приветства призивите за оценка и адаптиране на трансевропейската транспортна мрежа, за да се покрият установените военни изисквания, които ще се прилагат и по отношение на новите граждански транспортни проекти, по-специално летищата, пристанищата, автомагистралите и железопътните линии като интермодални центрове в ключови коридори; съответно изтъква необходимостта да се изготви, в сътрудничество с държавите членки, списък на националните инфраструктури и коридори, като се отчитат специфичните военни характеристики на държавите членки; отбелязва, че разработването на проекти с двойна употреба следва да бъде устойчиво и да спазва екологичните стандарти;
18. счита, че с оглед на оптимизирането на използването на финансовите средства на ЕС всеки проект в областта на транспорта от общ интерес, финансиран от Механизма за свързване на Европа, следва при необходимост да интегрира изискванията за военна мобилност на етапа на проектиране, за да се избегне ненужното модернизиране на инфраструктурата на по-късен етап, а следователно и неикономичното използване на финансирането; счита, че средствата, предоставяни от пакета на Механизма за свързване на Европа за военната мобилност, следва по възможност винаги да дават предимство на мултимодалните проекти, тъй като те осигуряват най-големи възможности за двойна употреба, и на трансграничните проекти, тъй като те допринасят за изграждането на липсващите връзки и за премахването на участъците с недостатъчен капацитет, които понастоящем са основните физически бариери пред бързата и безпроблемна мобилност, както за гражданите, така и за превоза на войски и тежко военно оборудване; подчертава, че при определянето на това кои са участъците от трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T), които са подходящи и за военен транспорт, трябва безусловно да се постига максимално полезно взаимодействие

между гражданската и военната сфера и да се съблюдава принципът на двойната употреба; счита, че допълнителните инвестиции в мрежата биха могли да доведат до значителни ползи за военната мобилност, като същевременно биха допринесли за завършването на централната мрежа TEN-T до 2030 г., както и на широкообхватната мрежа до 2050 г.; подчертава, че следва да бъде възможно да се използва финансиране от пакета за военна мобилност за целите на адаптирането на транспортната инфраструктура както в централната, така и в широкообхватната мрежа TEN-T;

19. подкрепя решението пакетът за военната мобилност да се предостави в рамките на централизираното управление на програмата на Механизма за свързване на Европа, както и неговата стриктна цел мобилността да бъде с двойно предназначение; отбелязва предварителните действия, предвидени в плана за действие; призовава Комисията да приеме в срок до 31 декември 2019 г. делегирани актове с цел допълнително уточняване на военните изисквания, изготвяне на списък на частите от TEN-T, подходящи за военен транспорт, изготвяне на списък на приоритетните инфраструктурни проекти с двойна употреба и излагане на процедурите за оценка на допустимостта на действията, свързани с военната мобилност, и критериите за възлагане на обществени поръчки;
20. припомня, че редица технологии, използвани във военния сектор, бяха успешно пренесени в гражданския сектор; подчертава, че въвеждането на интелигентна транспортна система, базираща се на системи с телематични приложения, като например ERTMS и SESAR, и използваща технологиите, свързани с „Галилео“/Egnos/GOVSATCOM, е една от възможностите, свързани с най-много предизвикателства, за гражданския транспортен сектор; съответно счита, че при всяко бъдещо преразглеждане на плана за действие следва в крайна сметка да се разглежда възможността градският транспорт да използва военните решения в отговор на тези предизвикателства, например в областта на киберсигурността и сигурните комуникации; призовава за допълнителни мерки за засилване на сътрудничеството и доверието между участниците в областта на киберсигурността и отбраната и за задълбочаване на сътрудничеството като част от постоянното структурирано сътрудничество; подчертава необходимостта да се продължи разработването на съвместна мрежа за борба с хибридните заплахи, за да се гарантира устойчивостта на инфраструктурите, които са от стратегическо значение с оглед на усилията за подобряване на военната мобилност в ЕС; подчертава значението на продължаващите усилия на институциите на ЕС за актуализиране на регламента за контрол на износа на изделия с двойна употреба;
21. отчита стойността на потенциалните предложения за регулиране на превоза на опасни товари за военна употреба, за актуализиране на митническия кодекс на ЕС и за адаптиране на правилата за ДДС;
22. посреща със задоволство обмена на информация и най-добри практики между военните и гражданските участници в това отношение и подчертава необходимостта от съвместни усилия за изграждане на обща основа за регулиране на превоза на опасни товари за военни цели;
23. отбелязва, че в плана за действие са набелязани значителен брой задачи, които трябва да бъдат изпълнени на равнището на държавите членки, като Европейската

агенция по отбрана и Комисията трябва да предоставят подкрепа и насоки за тяхното бързо и ефикасно изпълнение; припомня необходимостта от митническа и данъчна регулаторна рамка, по-специално по отношение на ДДС; подчертава по-специално значението на постигането на хармонизирани правила за разрешенията за трансгранично движение, които са основна пречка за бързото придвижване; подчертава, че държавите членки следва да работят съвместно, за да повишат максимално ефективността на трансграничната двойна употреба и да намалят административните разходи; в този контекст подкрепя амбицията до края на 2019 г. да се съкрати времето за преминаване през границите, както и за тази цел дипломатическите разрешения за сухопътните, морските и въздушните движения да се издават в срок от пет дни, като този срок се съкрати допълнително за звената за бързо реагиране;

24. подкрепя решението на държавите членки, участващи в постоянното структурирано сътрудничество, да включат военната мобилност в първоначалния списък със седемнадесет приоритетни проекта, които да бъдат разработени в рамките на постоянното структурирано сътрудничество; подчертава в този контекст, че проектът в рамките на постоянното структурирано сътрудничество относно военната мобилност би могъл да представлява полезен инструмент за координиране на усилията на държавите членки, предвидени в плана за действие, както и на други дейности извън преките правомощия на ЕС; счита, че това разделение на труда, придружено от подходяща координация, е жизненоважно, за да може проектът в рамките на постоянното структурирано сътрудничество да осигури добавена стойност; приветства също така по-обвързващите ангажименти за опростяване на трансграничния военен транспорт, поети в нотификацията относно постоянното структурирано сътрудничество; призовава държавите членки да вземат активно участие в проекта за военна мобилност в рамките на постоянното структурирано сътрудничество;
25. подчертава, че е важно местните общности да се информират надлежно и да се ангажират във връзка с планирането и въздействието на големите инфраструктури за военна мобилност;
26. подчертава, че в крайна сметка ЕС може единствено да допълва усилията на държавите членки; подчертава, че успехът зависи основно от това дали държавите членки ще възприемат и ще бъдат в състояние да прилагат подход, който обхваща всички нива на управление, с оглед на решаването на съответните проблеми; подчертава колко е важен политическият ангажимент на държавите членки, за да може ефективната военна мобилност във и извън ЕС да се превърне в реалност; подчертава, че за да се постигне необходимата военна мобилност, ще е необходимо да се провеждат сътрудничество и координация с всички съюзници от НАТО;
27. посреща със задоволство новата съвместна декларация относно сътрудничеството между ЕС и НАТО и Брюкселската декларация относно трансатлантическата сигурност и солидарност, както и акцента, който и двете поставят върху въпросите, свързани с военната мобилност; приветства също така новите инициативи на НАТО, по-специално плана за допълнително упълномощаване на върховния командващ на обединените сили в Европа в неговата област на компетентност; приветства работата на НАТО с оглед на осигуряването на военна мобилност в това отношение и настоятелно призовава ЕС и НАТО да

предотвратят ненужното дублиране на усилията; подчертава значението на пристанищата като пунктове, свързващи ЕС със съюзниците му от НАТО, както и като вътрешноевропейски морски транспортни връзки за кратки разстояния; подчертава значението на прозрачността и комуникацията относно инициативите на ЕС в областта на отбраната, включително на постоянното структурирано сътрудничество, за САЩ и останалите съюзници от НАТО, за да се избегнат евентуални погрешни представи, и приветства инициативите на ЕС в областта на отбраната за укрепването на европейския стълб в рамките на Алианса;

28. поради това настоятелно призовава ЕС, неговите държави членки и НАТО да засилят сътрудничеството и координацията помежду си, включително чрез използване на финансиране за общи проекти, увеличаване на политическата гъвкавост, придаване на официален характер на отношенията между ЕС и НАТО, разширяване на областите на сътрудничество и по-широко споделяне на информация, когато това е в интерес на сигурността на ЕС, с цел да се гарантира постигането на полезни взаимодействия; изразява надежда, че пречките за споделянето на класифицирана информация между двете структури ще бъдат отстранени възможно най-скоро, за да се даде възможност за по-тясно сътрудничество;
29. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Европейския съвет, Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, агенциите на ЕС в областта на отбраната, генералния секретар на НАТО и правителствата и парламентите на държавите – членки на ЕС и на НАТО.